

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis Pœnitentiæ & Extremæ Unctionis;
necnon varia summorum Pontificum Decreta, contra Moralis corruptæ
propositiones, & alia

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 11. Parochi possunt-ne vocare alios Parochos, aut alios Vicarios ad
audiendas Confessiones suorum subditorum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40817

Et Diœcesibus eorumdem hujusmodi persona sic electa, Confessiones confiteri sibi volentium audiant; extra civitates *Et* Diœceses in quibus fuerint deputata, Confessiones nullatenus auditura.

Videtur aliter dicendum de Parocho quod validè possit audire Confessionem sui Parochiani, ubicumque eum invenerit, modo id sine scandalo fieri possit.

Ratio est, quia cùm Parochus habeat Jurisdictionem Ordinariam in suos Parochianos, potest hanc exercere ubicumque eos invenerit, in rebus quæ fiunt sine strepitu Judicii, qualis est Confessio: Enim verò Canon *Omnis utriusque sexus*, Concilii Lateranensis, asserit solum Fideles semel in anno, teneri confiteri peccata sua Parocho suo, non determinando locum ubi debeant confiteri: attamen Parochi non id debent temerè facere, & tutius est obtinere approbationem Episcopi in cujus Diœcesi vult audire Confessionem alicujus de sua Parochia.

Quest. II. Parochi possunt-ne vocare alios Parochos, aut alios Vicarios ad audiendas Confessiones suorum subditorum?

Resp. Non possunt, nisi in casu, quo Parochi illi aut Vicarii generaliter essent in tali Diœcesi approbati, aut Episcopus significasset se Parochis concedere, ut ita agerent; quia tunc censeretur dedisse hanc facultatem audiendi Confessiones. Patet ex Concilio Tridentino supra citato, cùm enim determinaverit, *Nullum Sacerdotem posse Confessiones secularium, etiam Sacerdotum, audire, nisi aut Parochiale Beneficium habeat, aut ab Episcopis approbationem obtineat*, decrevit consequenter, non posse Parochum audire Confessiones extra suam Parochiam absque approbatione

approbatione Episcopi, cùm in hoc casu titulus Beneficii, illi non tribuat Jurisdictionem, quam debet consequenter ab Episcopo obtinere.

Quare S. Carolus ait: *Quòd in nostris Sacramenti Pœnitentia instructionum additionibus cautum est, ut tempore Paschali Parochi aliorum Parochorum Ministerio ad Confessiones Parochialium suorum audiendas uti possint, id de Parochis tantummodo intelligi declaramus, quibus extra Parochia propria fines ad audiendas Confessiones probatis, scripta facultas data est.*

S. Carol. Act. p. 2. in 11. Synodo.

Et sanè grave oriretur incommodum, si Sacerdotes Parochi in aliqua parva Parochia, quæ tantas non exigit notitias, jus haberent, absque Episcopi approbatione, audiendi Confessiones in Parochia multò ampliori, quæ majores notitias postulat ad hoc munus ritè obeundum.

Quæst. 12. Quomodo se gerere debet Confessarius qui per inadvertentiam aut ignorantiam, absolvit Pœnitentem à casu reservato, non obtenta facultate à Superioribus?

Resp. Egregiè respondet S. Antoninus, dum ait: *Nota, quòd quicumque absolvit aliquem ab aliquo peccato in casu in quo non potest, sive quia reservatus est Episcopo; sive quia nullam habet potestatem aut auctoritatem; quamvis graviter peccet, præcipuè quando absolvit scienter, vel etiam ex ignorantia juris crassa, non tamen censuram aliquam seu excommunicationem ex hoc incurrit, sive sit Clericus secularis sive Religiosus dictus absolvens. Sed tenetur illum quem sic absolvit, advisare de errore suo, si cognoscit, vel potest invenire, ille tamen quoad Deum excusatur, dum hoc ignorat.*

S. Anton. 9. p. tit. 17. cap. 20.